

عنوان مقاله:

تبیین بازتاب های جغرافیایی حضور معاودین در دولت آباد تهران

محل انتشار:

هفتمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران (جغرافیای سیاسی شهر) (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیروس احمدی نوحدانی - استادیار جغرافیای سیاسی دانشگاه تربیت مدرس

سعید صادقلو - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تربیت مدرس (عهده دار مکاتبات)

خلاصه مقاله:

سال 1359 خورشیدی، زمانی که صدام حسین تازه به قدرت رسیده بود، فراخوانی تحت عنوان شناسنامه دارکردن افراد معروف به تبعه - که گروه بزرگی از ایرانی الاصل های مقیم عراق را شامل می شدند- در آنکشور اجرا شد، سالها بعد، از سخنان برخی سیاستمداران عراقی مخالف صدام حسین معلوم شد که اینفراخوان در حقیقت یک دام از جانب سیاسیون حزب بعث بود تا یکایک جامعه تبعه عراق شناسایی شوند تا راه برای عملی شدن اهداف پشت پرده سیاسیون بعثی هموارتر شود. ایرانیان عراق مردمانی ایرانی بودند که از دیرباز به عراق مهاجرت کرده بودند. بخشی از اینان که در زمان حکومت صدام حسین به جرم ایرانیبودنشان از کشور عراق اخراج شدند به معاودین (بازگشت داده شدگان) معروف شدند. ایرانیان عراق بصورتعمده ساکن شهرهای مذهبیای چون کربلا، نجف و کاظمین بودند. تعداد ایرانیان که از عراق به ایران بازگردانده شدند به درستی روشن نیست، اما بین 350000 الی 650000 تن برآورد می شود. یکی از مکانهایی که معاودین عراقی برای زیست انتخاب کردند، منطقه ای در جنوب شرقی پایتخت ایران، محله ایبه اسم دولتآباد است. محلهای که از آن با عنوان عراق تهران نیز یاد می شود. در این مقاله کوشش شدهاست که تاثیراتی را که حضور معاودین عراقی بر این فضای جغرافیایی گذاشته اند تبیین و بررسی شود. لذا روش پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی و ابزار گردآوری اطلاعات مطالعات میدانی و کتابخانهای بوده است.

کلمات کلیدی:

مهاجرت، معاود، معاودین عراقی، دولت آباد، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371167>

